

Al crear-se els Sindicats mèdics, organismes joves que propugnen tant per la millora i defensa de la classe mèdica, com per l'ideal d'una millor organització dels serveis profilàctics socials, és natural que reclamessin el dret de ser el principal engranatge en la màquina d'aquests serveis.

Encara que els treballs previs d'organització sindical hagin privat de plantejar decididament el problema en tota la seva complexitat, els Sindicats han començat a fer acte de presència intervenint en moltes funcions de l'higiene pública.

N'és mostra un paràgraf d'un projecte de llei presentat al Parlament francès pel Dr. Gadaud, concebut en els següents termes:

«En certes ciutats, els Sindicats mèdics han vist bé el camí a seguir; han realitzat una entente amb la medicina administrativa i han pres pel seu compte, en el límits de la funció preventiva, la direcció mèdica de tal dispensari antituberculós, de tal centre de profilaxia antivenèria, de tal Gota de Llet. Aquesta és la bona via per la qual la Direcció especialitzada dels serveis d'higiene haurà d'empènyer el Cos mèdic.»

A seguit, el Dr. Gadaud s'oposa encertadament a que els metges intervinguin en altra cosa que en l'organització purament mèdica, deixant apart l'administrativa. «Demandar, com ho fan alguns, que l'organització general de l'higiene sigui confiada al Cos Mèdic i que es posi en les seves atribucions el funcionament administratiu, és un error el pes del qual sentiria molt prompte».

El que es vol és que el legislador suprimeixi l'encarcarada i inútil muralla administrativa, donant al Cos Mèdic la cura de preveure, de proveir, de reglamentar i d'actuar, i deixant als administratius en el pla que els pertoca.

Cuidem el factor moral!

Es un fet certíssim que una part de les persones que es dediquen al curanderisme obtenen èxits, car d'altra manera, la seva existència no seria possible.

En una nota de «L'Information Médicale» trobem que el doctor Monod ha tingut la curiositat de recórrer, a París, els despatxos on són ambulants, magnetisadors, esperitistes, cristians científics, teòsofs, dideistes, esfluviadors, operen, i n'ha tornat estupefacte del número considerable d'adeptes que ha trobat a les cases d'aquests subjectes. A tal extrem, que es demana si la majoria dels malalts no són tractats per altres que pels metges.

Per això, aconsella als seus col·legues de no deixar oblidat en aquests malalts el símptoma artificial imaginat pel client, que domini el camp de la consciència. És el del que s'ocupen exclusivament els taumaturgs. I per què—es pregunta—no han d'utilitzar els seus mitjans? No es tracta pas de seguir un mètode, sinó que es qüestió d'anexionar-se un domini.

L'informador fa els següents comentaris:

Quan justes no són les conclusions exposades! Sempre el metge que cuida la moral del malalt, ensems que s'ocupa de medicar el seu organisme físic, ha reeixit més que aquell que l'ha descurat. Preocupem-nos de les causes morals afegides als elements físics; tractem-los amb la paraula; donem confiança al malalt; suggestionem-lo el més possible i quedarem sorpresos dels insospitats resultats terapèutics que obtindrem.

No per massa sabuts aquests consells tenen utilitat. Per això els hem volgut reproduir.

C.

